

Τηλεπικοινωνιακά Συστήματα

Διάλεξη 6η

Θωμάς Καμαλάκης

Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Οκτώβριος 2020

Περιεχόμενα

- 1 Θόρυβος
- 2 Πηλίκo σήμα-προς-θόρυβο
- 3 Υπολογισμός σφαλμάτων

Ο θόρυβος στις επικοινωνίες

- Υπάρχουν πολλές πηγές θορύβου.
- Ο ηλεκτρονικός θόρυβος για παράδειγμα οφείλεται στην τυχαία κίνηση των ηλεκτρονίων η οποία καταγράφεται ως ένα τυχαίο ηλεκτρικό ρεύμα.
- Στις επικοινωνίες θεωρούμε (συνήθως) ότι ο θόρυβος *προστίθεται* στο σήμα.
- Αν $x(t)$ είναι το αρχικό σήμα στην είσοδο ενός συστήματος με θόρυβο, τότε το σήμα στην έξοδο $y(t)$ θα είναι:

$$y(t) = x(t) + n(t)$$

- όπου $n(t)$ ο θόρυβος.
- Αν το σύστημα έχει κρουστική απόκριση $h(t)$ θα έχουμε:

$$y(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} h(t - \tau)x(\tau)d\tau + n(t)$$

Χαρακτηριστικά θορύβου

- Συνήθως ο θόρυβος έχει μέση τιμή μηδέν, $\mathbb{E}\{n(t)\} = 0$.
- Η ισχύς του θορύβου καθορίζεται από το $\sigma^2 = \mathbb{E}\{n^2(t)\}$
- Η συνάρτηση αυτοσυσχέτισης δίνεται από την σχέση:

$$R_{nn}(t, t + \tau) = \mathbb{E}\{n(t)n(t + \tau)\}$$

- Συνήθως θεωρούμε ότι ο θόρυβος είναι στατικός οπότε:

$$R_{nn}(t, t + \tau) = R_{nn}(\tau)$$

- Η φασματική πυκνότητα του θορύβου δίνεται από την:

$$S_n(f) = \int_{-\infty}^{\infty} R_{nn}(\tau) e^{-j2\pi f\tau} d\tau$$

Μερικές παραδοχές

- Εμείς θα θεωρήσουμε ότι ο θόρυβος είναι: λευκός, προσθετικός και ακολουθεί την κανονική (Gaussian) κατανομή.
- Additive, White, Gaussian Noise - AWGN
- Προσθετικός, δηλαδή προστίθεται στο σήμα
- Λευκός, δηλαδή η φασματική του πυκνότητα είναι σταθερή, π.χ.

$$S_n(f) = \frac{N_0}{2}$$

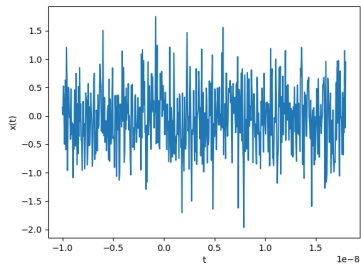
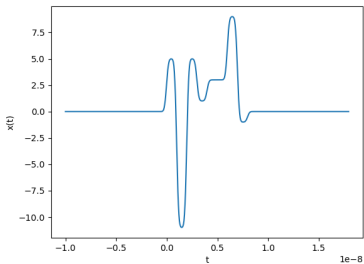
- Ανάλογα με το εύρος ζώνης του συστήματος μας B , ο θόρυβος θα έχει ισχύ:

$$\sigma^2 = R_{nn}(0) = \mathbb{E} \{n^2(t)\} = \int_{-B}^{+B} \frac{N_0}{2} df = N_0 B \quad (1)$$

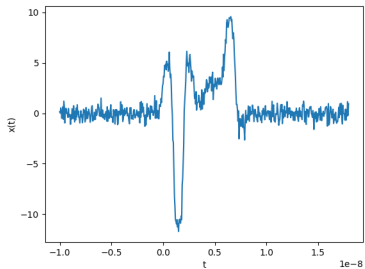
Παράδειγμα

```
1 import matplotlib.pyplot as plt
2 import commlib as cl
3 import numpy as np
4
5 # Parameters
6 TS = 1e-9
7 samples_per_symbol = 20
8 tinitial = 0
9 tguard = 10 * TS
10 f0 = 1 / TS
11 N0 = 1e-10
12 B = 3e9
13
14 # system transfer function
15 H = lambda f: np.exp(-f**2.0 / f0 ** 2.0 / 2)
16
17 # Signal constellation
18 c = cl.pam_constellation(16, title = '16-PAM')
19
20 # Plot PAM constellation
21 plt.close('all')
22 c.plot()
23 c.plot_map()
24
25 # set bits to be transmitted
26 bits = cl.random_bits(32)
27
28 # build input waveform and plot
29 x = cl.digital_signal(TS = TS, samples_per_symbol
30                     = samples_per_symbol,
31                     tinitial = tinitial, tguard
32                     = tguard, constellation = c)
33
34 x.modulate_from_bits( bits, constellation = c )
35 x.plot()
36
37 # create channel system and apply
38 s = cl.system(input_signal = x, transfer_function
39             = H)
40 s.apply()
41
42 # get output signal and plot
43 y = s.get_output()
44 y.plot()
45
46 n = cl.white_noise(N0 = N0, B = B, t = y.t)
47 n.plot()
48
49 z = y + n
50 z.plot()
```

Παράδειγμα

Παράδειγμα

Το σήμα PAM στον πομπό

- Ας υποθέσουμε ότι η χρησιμοποιούμε τετραγωνικούς παλμούς $p(t)$ για να φτιάξουμε το σήμα PAM,

$$p(t) = \begin{cases} \sqrt{P_{\max}} & , \text{εάν } t \in [0, T_s] \\ 0 & , \text{διαφορετικά} \end{cases}$$

- Επομένως η κυματομορφή PAM στον πομπό μπορεί να γραφεί:

$$x(t) = \sum_q a_q p(t - qT_s)$$

- Στον πομπό η μέση ισχύς του σήματος θα είναι:

$$P_t = P_{\max} \mathbb{E} \{a_q^2\} = \beta^2 P_{\max} \frac{M^2 - 1}{3}$$

- Ας θεωρήσουμε ότι $P_{\max} = 1$. Ούτως ή άλλως για να ρυθμίσουμε την ισχύ P_t μπορούμε να πειράζουμε το β .

Το σήμα PAM στο δέκτη

- Στον δέκτη ας θεωρήσουμε ότι η κυματομορφή είναι παρόμοια, δηλαδή το κανάλι έχει αρκετά μεγάλο εύρος ζώνης ώστε να μην αλλοιώνει σημαντικά τους παλμούς $p(t)$.
- Αν L είναι οι απώλειες του καναλιού, τότε απουσία θορύβου η ισχύς στο δέκτη θα πρέπει να είναι:

$$P_r = LP_t$$

- Επομένως απουσία του θορύβου, στο δέκτη η κυματομορφή γράφεται:

$$y_0(t) = \sqrt{L} \sum_q a_q p(t - qT_s)$$

- Όταν έχουμε θόρυβο, το σήμα στο δέκτη θα είναι:

$$y(t) = \sqrt{L} \sum_q a_q p(t - qT_s) + n(t)$$

Πηλίκo σήμα-προς-θόρυβο

- Η μέση ισχύς του σήματος $y_0(t)$ στο δέκτη είναι

$$P_r = LP_t = L\beta^2 \frac{M^2 - 1}{3}$$

- Η ενέργεια του σήματος θα είναι:

$$\mathcal{E}_r = P_r T_s = L\beta^2 T_s \frac{M^2 - 1}{3}$$

- Ορίζουμε το πηλίκo σήμα-προς-θόρυβο (signal-to-noise) ως το πηλίκo της ενέργειας του σήματος προς την φασματική πυκνότητα ισχύος N_0 του θορύβου:

$$\text{SNR}_s = \frac{\mathcal{E}_r}{N_0} = L\beta^2 T_s \frac{M^2 - 1}{3N_0}$$

Πηλίο σήμα-προς-θόρυβο

- Το N_0 έχει μονάδες $\text{Watt/Hz} = \text{Watt} \times \text{s} = \text{Joule}$.
- επομένως το πηλίκο SNR_S είναι καθαρός αριθμός.
- Αντιπροσωπεύει την ενέργεια που φτάνει στο δέκτη προς την φασματική πυκνότητα του θορύβου ανά σύμβολο.
- δεδομένου ότι κάθε σύμβολο αντιστοιχεί σε $\log_2 M$ bits μπορούμε να δούμε ότι η ενέργεια που αντιστοιχεί σε κάθε bit είναι:

$$\mathcal{E}_{\text{rb}} = \frac{\mathcal{E}_r}{\log_2 M}$$

- μπορούμε να ορίσουμε επομένως το πηλίκο σήματος-προς-θόρυβο ανά *bit* ως:

$$\text{SNR}_b = \frac{\mathcal{E}_{rb}}{N_0} = \frac{\text{SNR}_s}{\log_2 M} = L\beta^2 T_s \frac{M^2 - 1}{3N_0 \log_2 M}$$

Λογαριθμική κλίμακα

- Συνήθως τις απώλειες και το πηλίκo σήμα-προς-θόρυβο τα μετράμε και στην λογαριθμική κλίμακα (σε dB).
- ένας καθαρός αριθμός A μετατρέπεται σε dB ως εξής:

$$A[\text{dB}] = 10 \log_{10} A$$

- αν έχουμε την τιμή στην λογαριθμική κλίμακα τότε αντιστρέφουμε την παραπάνω σχέση για να την υπολογίσουμε στη γραμμική κλίμακα:

$$A = 10^{\frac{A[dB]}{10}}$$

Λογαριθμική κλίμακα

- Μπορούμε να μετρήσουμε και την ισχύ στην λογαριθμική κλίμακα.
- Αν έχουμε την ισχύ P σε mW ή W τότε η ισχύς σε dBm δίνεται από την σχέση:

$$P[\text{dBm}] = 10 \log_{10} \left(\frac{P}{1\text{mW}} \right)$$

- Αντιστρέφοντας έχουμε:

$$P = 1\text{mW} \times 10^{\frac{P[\text{dBm}]}{10}}$$

Πως λειτουργεί ο δέκτης

- Η πιθανότητα να κάνουμε σφάλμα κατά την αποκωδικοποίηση ενός bit ονομάζεται *πιθανότητα σφάλματος bit* ή *πηλίκο εσφαλμένων bit* (Bit error rate - BER).
- Στην περίπτωση του PAM μπορούμε να υπολογίσουμε προσεγγιστικά πόσο είναι το BER.
- Ας θεωρήσουμε ότι σε κάθε διάρκεια συμβόλου, ο δέκτης υπολογίζει την μέση τιμή του σήματος,

$$y_k = \frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} y(t) dt$$

- και χρησιμοποιεί το y_k για να καταλάβει το σύμβολο που έχει λάβει.

$$y_k = y_{0k} + n_k = \frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} y_0(t) dt + \frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} n(t) dt$$

Συνιστώσες σήματος και θορύβου

- Η συνιστώσα του σήματος γράφεται:

$$y_{0k} = \frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} y_0(t) dt = \sum_q \frac{a_q \sqrt{L}}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} p(t - qT_S) p(t - kT_S) dt$$

- Δεδομένου ότι οι παλμοί $p(t)$ δεν επικαλύπτονται, θα έχουμε όταν $q \neq k$:

$$\frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} p(t - qT_S) p(t - kT_S) dt = 0$$

- Όταν $q = p$ θα έχουμε:

$$\frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} p(t - qT_S) p(t - kT_S) dt = \frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} p^2(t - kT_S) dt = P_{\max} = 1$$

Συνιστώσες σήματος και θορύβου

- Επομένως η συνιστώσα του σήματος θα είναι $y_{0k} = a_k \sqrt{L}$.
- Για τον θόρυβο θα έχουμε:

$$\mathbb{E}\{n_k\} = \frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} \mathbb{E}\{n(t)\} dt = 0$$

$$\sigma^2 = \mathbb{E} \{n_k^2\} = \frac{1}{T_S^2} \mathbb{E} \left\{ \left(\int_{(k-1)T_S}^{kT_S} n(t) dt \right)^2 \right\} =$$

$$\frac{1}{T_S^2} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} \mathbb{E} \{n(t)n(t')\} dt dt' = \frac{1}{T_S^2} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} R_{nn}(t, t') dt dt'$$

- Για τον λευκό θόρυβο έχουμε $S_n(f) = N_0/2$ οπότε $R_{nn}(t, t') = \frac{N_0}{2} \delta(t - t')$

Συνιστώσες σήματος και θορύβου

- Ας θυμηθούμε μία βασική ιδιότητα της συνάρτησης δ :

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \delta(t) dt = 1$$

- με μία αλλαγή μεταβλητής εύκολα δείχνουμε ότι:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \delta(t - t') dt = 1$$

- Αν πάρουμε οποιαδήποτε a και b τέτοια ώστε $a < t' < b$ θα έχουμε:

$$1 = \int_{-\infty}^{+\infty} \delta(t - t') dt = \int_{-\infty}^a \delta(t - t') dt + \int_a^b \delta(t - t') dt + \int_b^{+\infty} \delta(t - t') dt = \int_a^b \delta(t - t') dt$$

Συνιστώσες σήματος και θορύβου

- Στην προηγούμενη σχέση αγνοήσαμε τα $\int_{-\infty}^a$ και $\int_b^{+\infty}$ επειδή η συνάρτηση $\delta(t - t')$ εκεί ισούται με μηδέν.
- Επομένως για οποιαδήποτε $a < t' < b$ θα πρέπει να έχουμε:

$$\int_a^b \delta(t - t') dt = 1$$

- Το εσωτερικό ολοκλήρωμα για στον υπολογισμό του $\mathbb{E} \{n_k^2\}$ γράφεται:

$$\int_{(k-1)T_S}^{kT_S} R_{nn}(t, t') dt = \frac{N_0}{2} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} \delta(t - t') dt = \frac{N_0}{2}$$

Συνιστώσες σήματος και θορύβου

- Οπότε:

$$\sigma^2 = \mathbb{E} \{n_k^2\} = \frac{1}{T_S^2} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} R_{nn}(t, t') dt dt' =$$

$$\frac{1}{T_S^2} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} \frac{N_0}{2} dt' = \frac{N_0}{2T_S}$$

- Τελικά ο δέκτης λαμβάνει το αρχικό σύμβολο a_k εξασθενημένο κατά $\sqrt{L}$ μαζί με μία τυχαία συνιστώσα n_k
- Αν χωρίσουμε το διάστημα $[(k-1)T_S, kT_S]$ σε πολύ μικρά διαστήματα θα έχουμε:

$$n_k = \frac{1}{T_S} \int_{(k-1)T_S}^{kT_S} n(t) dt \cong \frac{1}{T_S} \sum_i n(t_i) \Delta t$$

- όπου t_i είναι σημεία μέσα στο διάστημα και $\Delta t = t_{i+1} - t_i$.
- Η παραπάνω σχέση μας λέει ότι το n_k είναι άρθροισμα από Gaussian τυχαίες μεταβλητές $n(t_i)$ οπότε είναι και αυτή Gaussian.

Αποκωδικοποίηση συμβόλων

- Αφού ο δέκτης υπολογίσει το y_k πρέπει να κάνει μία εκτίμηση του συμβόλου a_k από το οποίο προήρθε.

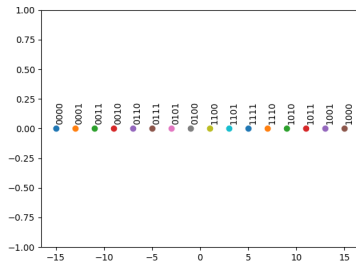
$$y_k = y_{0k} + n_k = a_k \sqrt{L} + n_k$$

- Μία λογική είναι να δούμε σε πιο αρχικό σύμβολο A_m είναι πιο κοντά το $y_k / \sqrt{L}$.
- Υπολογίζουμε δηλαδή όλες τις αποστάσεις d_m ,

$$d_m^2 = \left\| y_k - A_m \sqrt{L} \right\|^2$$

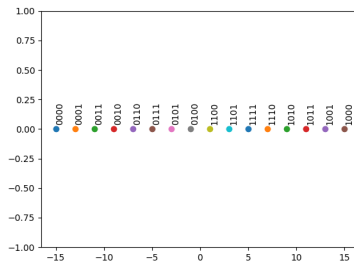
- και θεωρούμε ότι ο πομπός μετέδωσε το σύμβολο A_q με την ελάχιστη απόσταση $d_q = \min \{d_m\}$.

Πότε συμβαίνουν σφάλματα;

- Ας υποθέσουμε ότι έχουμε στείλει το σύμβολο p στον πομπό
- Για να συμβεί σφάλμα θα πρέπει ο θόρυβος n_k να μας πετάξει πιο κοντά σε ένα άλλο σύμβολο A_q από ότι στο A_p .
- Στο πομπό τα σύμβολα απέχουν μεταξύ τους απόσταση $A_{p+1} - p = 2\beta$.
- Στο δέκτη τα σύμβολα απέχουν μεταξύ τους απόσταση $\sqrt{L}A_{p+1} - \sqrt{L}A_p = 2\beta\sqrt{L}$.

Πότε συμβαίνουν σφάλματα;

- Αν δεν έχουμε εκπέμψει ακριανό σύμβολο ($m \neq 1$ και $m \neq M$) τότε για να μας «πετάξει» ο θόρυβος σε άλλο σύμβολο, θα πρέπει $n_k > \beta\sqrt{L}$ ή $n_k < -\beta\sqrt{L}$.
- Για $m = 1$, θα πρέπει να έχουμε $n_k > \beta\sqrt{L}$ ενώ για $m = M$, θα πρέπει να έχουμε $n_k < -\beta\sqrt{L}$.

Πιθανότητα σφάλματος

- Ας υποθέσουμε ότι τα σύμβολα είναι ισοπίθανα, δηλαδή $\Pr\{a_k = A_m\} = \frac{1}{M}$
- Η πιθανότητα να κάνουμε σφάλμα P_e στην αποκωδικοποίηση συμβόλου γράφεται ως εξής:

$$P_e = \sum_m \Pr\{e|a_k = A_m\} \Pr\{a_k = A_m\} = \frac{1}{M} \sum_m \Pr\{e|a_k = A_m\}$$

- Για ακριανά σύμβολα:

$$\Pr\{e|a_k = A_1\} = \Pr\{n_k > \beta\sqrt{L}\}$$

$$\Pr\{e|a_k = A_M\} = \Pr\{n_k < -\beta\sqrt{L}\}$$

- Για εσωτερικά σύμβολα $2 \leq m \leq M-1$,

$$\Pr\{e|a_k = A_m\} = \Pr\{n_k < -\beta\sqrt{L}\} + \Pr\{n_k > \beta\sqrt{L}\}$$

Πιθανότητα σφάλματος

- Υπολογισμός των πιθανοτήτων που σχετίζονται με τα n_k .

$$\Pr \{n_k > \alpha\} = \int_{\alpha}^{+\infty} f_n(x) dx = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_a^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2\sigma^2}} dx =$$
$$\frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{\alpha/\sigma}^{+\infty} e^{-\frac{y^2}{2}} dy = Q\left(\frac{a}{\sigma}\right)$$

$$\Pr \{n_k < -\alpha\} = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{-\alpha} e^{-\frac{x^2}{2\sigma^2}} dx = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{\alpha}^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2\sigma^2}} dx = Q\left(\frac{a}{\sigma}\right)$$

Πιθανότητα σφάλματος

- Για εξωτερικά σύμβολα:

$$\Pr \{e|a_k = A_1\} = \Pr \{e|a_k = A_M\} = Q \left(\frac{\beta\sqrt{L}}{\sigma} \right)$$

- Για εσωτερικά σύμβολα:

$$\Pr \{e|a_k = A_m\} = 2Q \left(\frac{\beta\sqrt{L}}{\sigma} \right)$$

- Η μέση πιθανότητα σφάλματος συμβόλου είναι:

$$P_e = \frac{1}{M} \sum_m \Pr \{e|a_k = A_m\} = 2 \frac{M-1}{M} Q \left(\frac{\beta\sqrt{L}}{\sigma} \right) = 2 \frac{M-1}{M} Q \left(\beta \sqrt{\frac{2LT_s}{N_0}} \right)$$

Πιθανότητα σφάλματος

- Δεδομένου ότι:

$$\text{SNR}_S = L\beta^2 T_S \frac{M^2 - 1}{3N_0} \Rightarrow \frac{2L\beta^2 T_S}{N_0} = \frac{6}{M^2 - 1} \text{SNR}_S$$

- Επομένως μπορούμε να εκφράσουμε την πιθανότητα σφάλματος απευθείας βάσει του πηλίκου σήματος-προς-θόρυβο:

$$P_e = 2 \frac{M - 1}{M} Q \left(\sqrt{\frac{6\text{SNR}_S}{M^2 - 1}} \right) = 2 \frac{M - 1}{M} Q \left(\sqrt{\frac{6\text{SNR}_b \log_2 M}{M^2 - 1}} \right)$$

Πιθανότητα σφάλματος bit

- Περιμένουμε ότι τα πιο πιθανά σφάλματα μας «πετάνε» σε διπλανό σύμβολο.
- Δεδομένου ότι τα γειτονικά σύμβολα διαφέρουν κατά ένα bit έπεται ότι σχεδόν κάθε φορά που συμβαίνει ένα σφάλμα συμβόλου συνεπάγεται και ένα σφάλμα bit.
- Αν μεταδίδουμε N σύμβολα τότε μεταδίδουμε και $N \times \log_2 M$ bits.
- Ο αριθμός των εσφαλμένων bit N_b ισούται περίπου με τον αριθμό των εσφαλμένων συμβόλων N_s .
- για μεγάλο N , η πιθανότητα εσφαλμένου bit θα δίνεται από την σχέση:

$$P_b = \frac{N_b}{N \log_2 M} \cong \frac{N_s}{N} \frac{1}{\log_2 M} = \frac{P_e}{\log_2 M} =$$
$$2 \frac{M-1}{M \log_2 M} Q \left(\sqrt{\frac{6 \text{SNR}_b \log_2 M}{M^2 - 1}} \right)$$

Προσομοίωση Monte-Carlo

- Μπορούμε να επαληθεύσουμε τα παραπάνω αποτελέσματα χρησιμοποιώντας προσομοίωση Monte-Carlo.
- Δημιουργούμε τυχαία bits, τα μετατρέπουμε σε σύμβολα, προσθέτουμε θόρυβο, αποκωδικοποιούμε τα σύμβολα και συγκρίνουμε τα τελικά και τα αρχικά σύμβολα καθώς και τα αρχικά και τελικά bits.
- Η λογική της προσομοίωσης Monte-Carlo είναι να κάνει έναν μεγάλο αριθμό τυχαίων πειραμάτων και να υπολογίζει τα διάφορα μεγέθη στατιστικά.
- Γλιτώνουμε τα μαθηματικά αλλά πληρώνουμε σε υπολογιστική ισχύ.

Η κλάση monte_carlo

```
404 class monte_carlo:
405     def __init__(self, max_iterations = 1000, generate = None,
406                  apply = None, measure = None, report_step = 10,
407                  report = False):
408
409         self.max_iterations = max_iterations
410         self.report_step = report_step
411         self.report = report
412
413     def execute(self):
414         for i in range(self.max_iterations):
415             if self.report and ( np.mod(i, self.report_step) == 0 ):
416                 print('iteration %d / %d' %(i, self.iterations) )
417                 self.generate()
418                 self.apply()
419                 self.measure()
420
421             if self.terminate():
422                 self.termination_condition = True
423                 self.iterations_performed = i
424                 return
425
426         self.termination_condition = False
427         self.iterations_performed = i
```

Η κλάση pam_simulation

```
class pam_simulation(monte_carlo):  
  
    def __init__(self, max_iterations = 1000, M =  
        16, SNRdB = 10, report_step = 10,  
        max_symbol_errors = 100):  
  
        super().__init__(max_iterations =  
            max_iterations, report_step = report_step  
        )  
        self.M = M  
        self.m = np.log2(M).astype(int)  
        self.SNRdB = SNRdB  
        self.SNRb = 10 ** (SNRdB / 10)  
        self.constellation = pam_constellation(M)  
        self.sigma = np.sqrt( (M ** 2.0 - 1) / (  
            6 * self.SNRb * np.log2(M) ) )  
        self.symbol_errors = 0  
        self.bit_errors = 0  
        self.max_symbol_errors =  
            max_symbol_errors  
  
    def generate(self):  
        bits = random_bits( self.m )  
        symbol = self.constellation.
```

```
bits_to_symbols( bits )  
    noise = self.sigma * np.random.randn( 1 )  
  
    self.symbol = symbol  
    self.input_bits = bits  
    self.noise = noise  
  
    def apply(self):  
        output = self.symbol + self.noise  
        [self.decoded_symbol, self.decoded_bits,  
         _ ] = self.constellation.decode( output )  
  
    def measure(self):  
        self.bit_errors += np.sum( np.abs(self.  
            decoded_bits - self.input_bits) ).astype(  
            int)  
        self.symbol_errors += int(self.symbol !=  
            self.decoded_symbol)  
  
    def terminate(self):  
        return self.symbol_errors >= self.  
            max_symbol_errors
```

pamber.py

```
from commlib import pam_simulation, Qfunction
import matplotlib.pyplot as plt
import numpy as np

SNRbdBs = np.arange(12, 20, 0.5)
max_iterations = 100000
report_step = 100
max_symbol_errors = 1000
M = 16
Pes = np.zeros( SNRbdBs.size )
Pes2 = np.zeros( SNRbdBs.size )
Peb = np.zeros( SNRbdBs.size )
Peb2 = np.zeros( SNRbdBs.size )

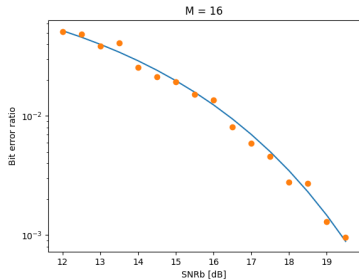
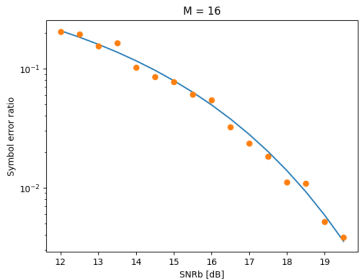
for i, SNRbdB in enumerate(SNRbdBs):
    SNRb = 10 ** (SNRbdB / 10)
    q = 6 * SNRb * np.log2(M) / (M ** 2.0 - 1)
    Pes[i] = 2 * (M-1) / M * Qfunction ( np.sqrt(q) )
    Peb[i] = 2 * (M-1) / M * Qfunction ( np.sqrt(q) ) / np.log2(M)

    s = pam_simulation(M = M, SNRbdB = SNRbdB,
                      max_iterations = max_iterations,
                      report_step = report_step,
                      max_symbol_errors = max_symbol_errors)

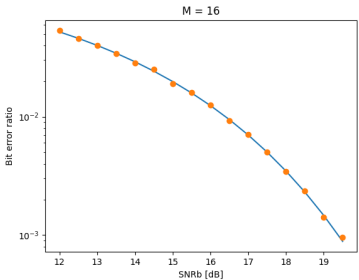
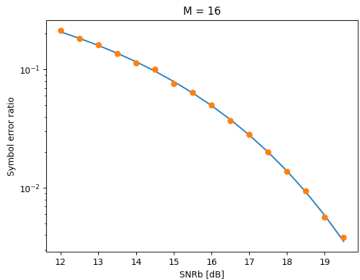
    s.execute()

    Pes2[i] = s.symbol_errors / s.iterations_performed
    Peb2[i] = s.bit_errors / s.iterations_performed / s.m
```

Σύγκριση (max_symbol_errors=100)

Σύγκριση (max_symbol_errors=1000)

Σύγκριση σχημάτων PAM - pambersvsM.py

```
from commlib import pam_constellation
import matplotlib.pyplot as plt
import numpy as np

SNRbdBs = np.arange(5, 40, 0.1)
n = np.arange(1,7,1)
Ms = 2 ** n
Ms = Ms.astype(int)

Pes = np.zeros( [SNRbdBs.size, Ms.size] )
Peb = np.zeros( [SNRbdBs.size, Ms.size] )

for i, SNRbdB in enumerate(SNRbdBs):
    for j, M in enumerate(Ms):

        c = pam_constellation( M = M, SNRbdB =
            SNRbdB )
        Pes[i, j] = c.ser()
        Peb[i, j] = c.ber()

plt.close('all')
```

```
for j, M in enumerate(Ms):
    plt.figure(1)
    plt.semilogy( SNRbdBs, Pes[:,j], label = 'M =
        %d' % M)
    plt.figure(2)
    plt.semilogy( SNRbdBs, Peb[:,j], label = 'M =
        %d' % M)

plt.figure(1)
plt.xlabel('SNRb [dB]')
plt.ylabel('SER')
plt.legend()
plt.ylim([1e-12, 1])

plt.figure(2)
plt.xlabel('SNRb [dB]')
plt.ylabel('BER')
plt.legend()
plt.ylim([1e-12, 1])
```

Σύγκριση σχημάτων PAM - rambervsM.py

